

Pogubne posljedice nemimeta (Medina)

Hatib: dr. Salah ibn Muhammed el-Budejr

22. ševval 1444. po Hidžri / 12. maj 2023.

Hvala Allahu Koji nas čuva i štiti, i svako dobro nam daje, i Koji nam je zabranio da se povodimo za onima koji prenose tuđe riječi. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji nema druga, svjedočenjem koje će nas spasiti na dunjaluku i ahiretu, i svjedočim da je naš vjerovjesnik i prvak Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koga je On poslao sa Istinom i sunnetom da nas uputi na Pravi put, neka su na njega Allahova milost, oprost i spas i na njegovu porodicu i ashabe, i neka salavati i selami koje donosimo na njega odagnaju naše brige i teškoće i donesu blagoslov opskrbi i blagodatima kojima nas je On obdario.

O muslimani, bojte se Allaha onako kako Ga se boji onaj koji je svjestan Njegovog nadzora i koji se sprema za susret s Njim. "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

O muslimani, čiste duše teže plemenitim osobinama i manirima, a ograničene pameti radije pribjegavaju zlu i prezrenim osobinama. Onaj ko nije u stanju skupiti kod sebe sve vrline, neka se bar, fokusira na ostavljanje prezrenih osobina.

Jedna od tih osobina je nemimet – prenošenje tuđeg govora s ciljem stvaranja razdora i mržnje među ljudima. Nemimet je zanat ljudi otrovnih i bolesnih duša i pokvarene naravi, opijenih otkrivanjem tuđih sramota i širenjem tajni.

Nemimet je govor koji se prenosi sa sijela na sijelo, od jednog čovjeka do drugog, od jedne skupine drugoj skupini, s destruktivnim i pokvarenim namjerama.

Nemimet je upropaštavajući i veliki grijeh i vatra koja spaljuje dobra djela, kojom se koriste samo ljudi slabe vjere, niskog stepena povjerljivosti i koji su skloni izdaji i prevari. Oni su najgora sorta ljudi, jer svojim djelovanjem kvare ljudska srca,

rastužuju ljudske duše, pobuđuju zlobu u grudima, pomućuju razum, izazivaju mržnju, zlobu i svađu.

Nemimet je sjeme neprijateljstva, most zla, iskra smutnje, jezik klevete, oružje nesretnih, pribježište pokvarenjaka, znak izdaje, spletkarenja i zla. Njegova bit je širenje tajni, narušavanje privatnosti, izdaja sagovornika i želja da mu se nanese zlo i radovanje nedaći muslimana.

O muslimani, prenošenje tuđih riječi, negativnih i lažnih vijesti među muslimanima osobina je licemjera – munafika, za koje Allah, džellešānuhu, kaže: "Da su pošli s vama, bili bi vam samo na smetnji i brzo bi među vas smutnju ubacili, a među vama ima i onih koji ih rado slušaju. A Allah zna nasilnike." (Et-Tevba, 47)

Značenje riječi: "... i brzo bi među vas smutnju ubacili", tj. požurili bi da među vama šire glasine i negativne vijesti s ciljem izazivanja smutnje, stvaranja razdora, razbijanja jedinstva, narušavanja lijepih odnosa, potpaljivanja vatre neprijateljstva, kao remetilački i destruktivni faktor u muslimanskim redovima, a riječi: "... a među vama ima i onih koji ih rado slušaju" znače: među vama ima onih koji se povode za njima, odobravaju njihov govor, kao i onih koji prisluškuju vaš govor i prenose im informacije o vama.

Da li je prolivena krv, oskrnavljene svetinje, uništen imetak i pokrenute velike katastrofe ičim drugim osim nemimetom?

Ostavite se nemimeta, jer je njegov početak otrov, a njegov kraj je grijeh. Koliko se samo bliskih udaljilo, spojenih razdvojilo, voljenih zamrzilo, bračnih drugova rastavilo zbog nečijeg trača i prenošenja tuđeg govora. Daleko neka su ti ljudi! Dovoljno je zla i prezrenosti u nemimetu to što se njime bave samo niske i podle ljudske duše.

Kada bi znao onaj koji prenosi tuđe riječi, raspršuje svoje otrove i ubacuje među ljude svoje škorpije i spletke, kakvo zlo time čini sebi, svojim najbližima, kolegama i prijateljima, sigurno bi ostavio ovo zlo i držao bi jezik za zubima, i tek tada bi shvatio da je život podnošljiviji i lakši sa šutnjom nego sa tračem i nemimetom.

Huzejfa, radijallahu anhu, rekao je: "Čuo sam Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da kaže: 'U Džennet neće ući kattat'", a u Muslimovoj verziji stoji: "U Džennet neće ući nemmam", tj. onaj koji prenosi tuđe riječi s namjerom sijanja smutnje i neprijateljstva među ljudima.

Ibn Abbas, radijallahu anhu, rekao je: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prošao je pored jedne bašte u Medini ili Meki, i čuo je glas dvojice ljudi koji su izloženi kazni u kaburu, pa je rekao: 'Oni se sada kažnjavaju, ali zbog nečega što nisu smatrali velikim. Jedan od njih nije se čuvao od mokraće, a drugi je prenosio tuđe riječi.'" (Buhari i Muslim)

Ibn Mesud, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Hoćete li da vas obavijestim o adhu? To je nemimet, koji se prenosi među ljudima." (Muslim)

El-adhu, el-adehu i el-idhu su tri varijante ove riječi i označavaju potvoru, klevetu, nemimet i izazivanje svađe među ljudima, prenošenjem riječi od jednih drugima.

Pogledajte samo kako nemimet bliskost pretvara u otuđenost, samilost u sebičnost, pomoć i podršku u rivalstvo i ljubav u neprijateljstvo, i navodi ljude da se svađaju, mrze i okreću jedni drugima leđa. Niti su čast jedni drugih sačuvali, niti su se istini približili, i postali su predmet podsmijeha onima koji se raduju njihovoj nesreći.

O muslimani, pametan i mudar čovjek nikada neće nasjesti na priču koju prenose smutljivci, klevetnici i lažljivci, čiji je jedini cilj sijanje razdora i mržnje među ljudima.

Uzvišeni kaže: "O vjernici, ako vam nekakav nepošten čovjek donese kakvu vijest, dobro je provjerite, da u neznanju nekome zlo ne učinite, pa da se zbog onoga što ste učinili pokajete." (El-Hudžurat, 6)

"... ne slušaj nijednog krivokletnika, prezrena, klevetnika, onoga koji tuđe riječi prenosi, škrcu, nasilnika, velikog grešnika." (El-Kalem, 10–12)

Ne slušaj one koji hodaju među ljudima, šire glasine, kvare međuljudske odnose, rastavljaju voljene i potpaljuju vatru smutnje između dvojice komšija.

Svako kome se prenesu tuđe riječi i kome se kaže: "Taj i taj o tebi priča to i to", dužan je učiniti šest stvari:

1. da ne povjeruje onome ko mu je te riječi prenio, jer je prenosilac tuđih riječi grešnik, čije se riječi o drugima ne prihvataju;
2. da mu zabrani da to čini, savjetuje ga i pokudi njegov postupak;
3. da ga prezire u ime Allaha;
4. da ne pomisli zlo o onome čije su mu riječi prenesene, prema riječima Uzvišenog: "Klonite se mnogih sumnjičenja" (El-Hudžurat, 12);
5. da ga to ne navede na uhođenje i utvrđivanje istinitosti prenesenog govora;
6. da sam ne čini ono što zabranjuje drugima, tj. da ne prenosi riječi koje su njemu prenesene.

Navodi se da je jednog mudraca posjetio njegov prijatelj i spomenuo mu neku njegovu braću, a mudrac mu je rekao: "Oduljio si svoju posjetu, i donio si sa sobom tri zla: omrazio si mi moga brata, zaposlio si moje bezbrižno srce i na sebe si navukao sumnju."

Arapi kažu: "Prenosilac je jedan od dvojice klevetnika", tj. grijeh prenosioca klevete i klevetnika je isti.

Jednom učenjaku iz prvih generacija došao je neki čovjek i rekao mu: "Taj i taj te vrijeđa", a on mu je rekao: "Zar šejtan nije mogao naći drugog poštara, a ne tebe, za ovu vijest?"

Prenosi se da se neki čovjek naljutio na drugog čovjeka, pa ga je ovaj upitao: "Šta te je naljutilo?", a on mu reče: "Povjerljiv čovjek mi je o tebi prenio to i to", a ovaj će: "Da je povjerljiv, kako tvrdiš, sigurno ne bi prenosio tuđe riječi."

O muslimani, bojte se Allaha, budite svjesni da vas On vidi, pokoravajte Mu se, a nemojte biti nepokorni. "O vjernici, bojte se Allaha i budite sa iskrenima." (Et-Tevba, 119)

O ti koji prenosiš tuđe riječi, klevećeš i siješ smutnju!

O ti kojeg je zarobila njegova strast, pa se ne može osloboditi njenih okova!

O ti koji si nemaran prema štetnim posljedicama, a u potpunosti si ih svjestan!

O ti kojeg je obmanula sigurnost i spokoj, pa ne vidi zamku koju mu je smrt postavila!

Razmisli o odlasku sa ovog svijeta u takvom stanju, iskreno se pokaj svome Gospodaru, kloni se nemimeta i nanošenja neugodnosti drugima, traži halala od onoga kome si nanio zlo svojim nemimetom, izvini se onome koga si uznemirio svojim tračem, traži oprost od onoga koga si rastužio svojim prenošenjem tuđeg govora. Ako se bojiš da bi to moglo izazvati smutnju ili zlo, u tom slučaju nisi obavezan da ga obavijestiš o tome, niti da ga upoznaš s tim, niti da lično od njega tražiš halala, ali si dužan da što više moliš oprost za njega, da činiš dovu za njega, hvališ ga tamo gdje si ga kudilo i činiš mu dobročinstvo.

Znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Molim Allaha da i meni i vama podari blagoslov u časnom Kur'anu, i da podari da nam koriste njegovi ajeti i mudra opomena. Rekoh ovo i od Uzvišenog Allaha tražim oprost za sebe, za vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i On je milostiv.

